

ת"פ 37486/02 - מדינת ישראל נגד סעד בשארה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 18-02-37486 מדינת ישראל נ' בשארה
60 פברואר 2020

לפני כבוד השופטת מיכל ברק נבו

מדינת ישראל
המאשימה

על ידי פרקליטות מחוז מרכז - עו"ד גל רוזנצוויג

נגד

הנאשם

سعיד בשארה

על ידי בא כחוי עו"ד ניר שנידרמן

וחר דין

הרקע וכותב האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום, אך טרם הגיע הлик ההוכחות, והודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, שכלל תיקון כתב האישום, ללא הסדר עונשי. בהתאם, ביום 2.1.19, התרתנו לנאים לחזור בו מכפירותו בכתב האישום המקורי, והרשעתה על פי הודהתו, בעבורות שייחסו לו בכתב האישום המקורי, כדלקמן: siccon חי אדם במציד בנתיב תחבורת, לפי סעיף 2(2), לחוק העונשין, התשל"ז-1977 [החוק], בהגעה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, ונוהגה שלא ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970.

לביקשת הצדדים הוריתינו על הגשת תסaurus בעניינו של הנאשם, והפניתה את תשומת לב שירות המבחן לבקשת הסגנור לשוקול שילוב הנאשם בתכנית טיפולית. לאחר קבלת התסaurus, ובאישור הצדדים הוריתינו על דחית הדין לצורך המשך שילובו של הנאשם בהליך טיפול וקבלת תסaurus משלים. תסaurus משלים נוסף התקבל טרם הדיון שבו טענו הצדדים לעונש.

2. על פי כתב האישום המקורי, שבו הודה הנאשם, במועד הרלוונטי לכתב האישום הוא היה פסול מלקלבל ולהחזיק רישיון נהיגה. עובר לשעה 18:02:19 ביום 9.2.19, נטל הנאשם מכונית מסווג מרצדס השיכת לאחיו [המרצדס], ונוהג בה ברחבי העיר טיביה. בהמשך, נוג בעזר חירבת גבראה, בכיכר השמונה בטיביה, בעת שהו במקום במסגרת תפקידם השוטרים ארץ ביתן ושניר שירגאוקר [השוטר שירגאוקר] [ביחד: השוטרים], כשהם נסעים בנידית משטרת מזווהה [הnidit].

השוטרים סימנו לנאים לעזר לבדיקה, אך הוא לא נענה להוראותם, והחל להימלט מהמקום בנסיעה שלא בהתאם לתנאי הදרך, תוך שהוא מסכן את משתמשי הדרך. הנאשם נסע דרך כיכר השמונה בטיביה לכיוון מערב, לעבר כביש 444, שם נסע על כביש 24, תוך שהוא מאלץ נוהגים לסתות מנתיב נסיעתם כדי להימנע מפגעה. בהגיעו לצומת מרומזר עם כביש 444, פנה הנאשם שמאליה, כאשר מופיע הרמזור היה אדום, על אף שכל העת השוטרים רדפו אחריו בנידית, תוך שהם מסמנים לו לעזר. הוא המשיך בנסיעה שלא בהתאם לתנאי הදרך, בכביש 44 לכיוון דרום. במהלך נסיעתו,

סמור לכינסה לטיבתא, חזה הנאשם צומת נספּ, כאשר מופע הרמזור בצומת היה אדום, בעודו נסע בנתיב שמיועד לפניה שמאלה בלבד. בהמשך עקף הנאשם רכב, תוך חציית קו הפרדה רצוף, וגרימה לניגג הרכב הנעקב לסתות ימינה. הנאשם המשיך ונסע לכיוון דרום בכיביש 44, חזה את צומת צור יצחק כאשר מופע הרמזור היה אדום, ונסע על עבר העיר טירה, שם נסע לעבר הכביש העוקף בטירה. בשלב זה הזעקו שוטרים נוספים לעזרה בחסימה ובינוי לעצור את הנאשם, כשהם מסמנים לו לעצור, אך האחרון המשיך בנהיגתו שלא בהתאם לתנאי הדרך. במהלך נהיגתו בטירה, גרם לכל רכב נוסף לסתות מנתיב נסיעתו כדי להימנע מפגיעה, וכן עלה ונסע עם שני גלגלים על המדרכה ועקף כל רכב.

לבסוף, לאחר מרדף שארך 24 ק"מ, נעצר הנאשם בצר קליקליה שבטירה, ירד מהרכבו, והחל לרווח ולברוח מהמקום, עד שנעצר על ידי אנשי המשטרה. תוך כדי המרדף, נפגע השוטר שירגאקר, נחבל בידו ונזקק לטיפול רפואי.

במעשיו האמורים לעיל טיפול הנאשם בכל תחבורת בדרך שיש בה בכך לפגוע בשימוש החופשי והבטוח של נתיב התחבורת או כל תחבורת או בבטיחותו של נסע כאמור, או כדי לס肯 את השימוש או הבטיחות האמורים, ועשה הכל בכוונה לס肯 את בטיחותם של נוסעים בנתיב התחבורת או בכל תחבורת שהוא במקום.

במעשיו האמורים לעיל נהג הנאשם ברכב בזמן שהוא פסול(lnogahe) ולא ביטוח.

תסקרי שירות המבחן

3. בתסקיר הראשון שנערך בעניינו של הנאשם, מיום 13.5.19, פורטו נסיבותו האישיות והמשפחתיות. צוין כי הוא בן 26, רווק, מתגורר בבית הוריו בטירה, וטרם מעטרו עבד בתחום השילוחיות בחברה שבבעלות אחיו וכן באופן עצמאי, אך עסקים אלו פשטו את الرجل. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, הוא בעל תעודה בוגרות מלאה וכיום אינו עובד. הוא סטודנט לתואר ראשוןמנהל עסקים בקריה האקדמית בקרית אונו, ואחיו מסייע לו בມימון לימודיו.

הנאשם הוא הבן השלישי מתוך חמישה ילדים, אימו עקרת בית ואביו עובד כנהג אוטובוס. הנאשם תיאר קשרים תקינים עם אחיו ואחיותיו וקשר קרוב ותומך עם הוריו, ומסר שעבד בתקופת בוגותו בעבודות מזדמנות כדי לסייע בפרנסת משפחתו.

הנאשם שיתף בכך שכחהיה כבן 21 החל לשתמש בסמים מסוג קנאביס ולשתות אלכוהול, על רקע התסכול והאכזה שחש ממצבו הכלכלי ומכך שאינו מתקדם כפי שהיא רוצה. לדבריו הפסיק את השימוש בסמים בעקבות מעטרו בתיק הנוכחי - ושתי בדיקות השתן שמסר מעידות על ניקיונו מסוימים. כיום, נכון למועד האקדמיים, הנאשם מבטא שבעות רצון ממצבו ומכך שפועל לקידומו האישי והמקצועי.

עוד צוין בתסקיר שאין לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות בתיקים פליליים "רגילים", ואין תיקים פתוחים בגלילן רישומו הפלילי, אך גילוון רישומו התרבותי מעלה שהוסמך(lnogahe) בשנת 2010, ולהובתו 19 הרשעות קודמות, לרבות נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא לסוג זה), נהיגה בקלות ראש והתנהגות הגורמת נזק. את העבירות של נהיגה בזמן פסילה ולא רישיון נהיגה הסביר על רקע עבודה שאליה נדרש בשל צרכיה הכלכליים של

הנאם ל乾坤 מלאה על ביצוע המעשים מושא כתב האישום, מסר שבוצעו חלק מעבודתו שליח, כאשר ראה נגד עיניו את הצורך להתרנס, תוך קושי לחתה בחשבן את השלכות מעשי והסיכון שהוא גורם. הוא צין שברח כיוון חש בושה וחש להיתפס שוב על ידי המשטרה. לאחר מעצרו חש חרדה ולחץ וננה לטיפול במסגרת בריאות הנפש, וכיום מתמודד עם מצבו ללא צורך בטיפול רפואי.

שירות המבחן התרשם מהנאם מכיר בהתנהגותו הביעית והוא בעל רצון ומוטיבציה בשינוי אורח חייו. במסגרת הליך המעצר השתלב הנאם בקבוצה טיפולית המיועדת לעצורי בית, שיתף פעולה, ועל אף שימוש לשפת בקשוי, הצליח לבחון את דפוסי התנהלותו הביעיתם, וכן מסר בדיקות שני אשר העידו על ניקיון השימוש בסמיים. השירות התרשם כי להשפעת התקן הנוכחי, הנאם אכן החל לפעול לשינוי אורח חייו, הפסיק להשתמש בסמיים, נרתם להליר טיפול והחל ללמידה. ביום הנאם מודיע יותר למצווי סיכון הכרוכים בהתנהגותו, אך יש צורך להעמק הבנתו ולשלבו בקבוצה טיפולית המיועדת לצעירים עוביי חוק. לאור האמור, המליץ השירות על דחיתת מועד הדיון באربעה חדשים, שבהם הנאם השתלב בהליר טיפול.

4. **בתקיר השני שנערך בעניינו של הנאם, מיום 19.8.21**, צין שירות המבחן שהתלב בקבוצה טיפולית במהלך תקופת הדחיה, הוא נמצא בשלב הראשוני של ההליך הטיפול, ועד כה מגיע למפגשים, משתף בעולמו וקשוב לתכנים. הנאם מסר שישים את שנות הראונה בלימודים, הוא מבקש לנוהל חיים נורמטיביים, ותיאר את ההליך הטיפול כמשמעותי עבורו וכמסייע לו בקישים שונים וברכישת כלים. בדיקות שני נוספות שמסר הנאם העידו על נקיונו מסמיים.

לאור האמור, התחזקת התרשומות של שירות המבחן ממאמצו של הנאם לשינוי דפוסו, והמליץ על פן שיקומי, שבמסגרתו יוטל צו מבחן למשך שנה. עוד המליץ השירות על ענישה מוחשית וكونקרטית, אך סבר שמאסר בדרך של עבודות שירות יגע בלימודי, אשר מהווים חלק מרכזי בהליך השיקום, ועל כן המליץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 350 שעות ומאסר על תנאי מרתייע ומציב גבול.

5. **בתקיר השלישי שנערך בעניינו של הנאם, מיום 19.12.24**, צין שירות המבחן שלא נפתחו נגד הנאם תיקים נוספים, בדיקות השתן מעידות על נקיונו מסמיים, והוא ממשיר להשתלב בקבוצה טיפולית, נערז בה ולקח אחריות על חייו. לאור האמור, התרשם השירות שפחית הסיכון מצדו של הנאם להישנות ההתנהגות השולית, וחזר על המלצה להטלת צו מבחן למשך שנה, צו של"צ בהיקף של 350 שעות ומאסר על תנאי מרתייע ומציב גבול.

טייעוני הצדדים לעונש

6. **ראיות לעונש:** ב"כ המأشמה הגיש את הרישום הפלילי-התובורתי של הנאם (**עת/1**), ואת הכרעת הדיון ומזה הדיון בפ"ל 9110-08-16 **מדינת ישראל נ' בשארה [13.3.17] (עת/2) [התקיק הקודם]**, שם הורשע הנאם על פי הודהתו בעבירות נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב ולא פוליסת ביטוח, ונגזרו עליו, לצד עונשים נוספים, פסילה מלקלבל או מלאחזיק רישיון נהיגה על תנאי לתקופה של 6 חודשים, למשך 3 שנים, ומאסר על תנאי

لتקופה של 6 חודשים, למשך 3 שנים.

במסגרת טיעוני הנאשם לעונש העידו שני עדי אופי. אחיו של הנאשם, מר **סלאח בשארה**, תיאר את הנאשם כבן משפחה מסור ואוהב, שתרם בו בעת הצורך כלכלי, הן נפשית. הנאשם היה תלמיד מצטיין, שלא יכול היה למשוך עצמו בשנים האחרונות משום שייתר על לימודיו כדי לסייע לסלאח לממן את לימודיו הרפואה שלו. סלאח טען שה הנאשם "חזר לעצמו", הפסיק לשמש בשם, וביקש שיאפשרו לו עתה למשוך את הפוטנציאל שלו, כפי שהחל לעשות. מעסיקו של הנאשם בזמן חלופת המעצר, מר **סמאраה רbatchi**, שאף היה ערבי לו, מסר שהוא מכיר את משפחתו של הנאשם, ומדובר במשפחה מכובדת. רbatchi טען שה הנאשם בחור נחמד ומצולח, עובד מסור כבר כשנתיים, והוא בิกש לנוהג עמו במידה הרחמים ולאפשר לו להתחילה את חייו בצורה טוביה. אביו של הנאשם, מר **עימאד בשארה**, ומנכ"ל עיריית טירה, ד"ר **קשוע عبدالרחמן**, נכחו באולם, אך הסגנור ביקש שלא להזכיר בהבאת עדויות נוספות. בנוסף, הגיע ב"כ הנאשם ג'ליון ציונים לימודיים של הנאשם בקריה האקדמית אונו ([ען/1](#)) ועודosaft מסמכים שעוניים צוינו של הנאשם בתקופת בית הספר ([ען/2](#)).

טיעוני ב"כ המאשימה

7. בית המשפט העליון קבע שיש להחמיר עם אלו שמעיצים את הסיכון הטמון ביום בכבישים. ב"כ המאשימה טען שה הנאשם הוא בבחינת "שור מועד", שכן עברו התעבורתי רצוף בעבירות של נהיגה בנסיבות מופרעת, נהיגה בנגדות לתמרורים, נהיגה ללא רישיון תקף, נהיגה בפסילה. את העבירות מושא תיק זה עבר הנאשם כאשר עונש מאסר בר הפעלה מרחף מעל ראשו, אף הפסילה בפועל, אשר הוטלה עליו בעבר, לא הרתעה אותו מלשוב ולבצע עבירות תעבורתית. ב"כ המאשימה עמד על נסיבותו החמורות של המקירה, ועל כך שallow מלמדות שלא מדובר על אי-רווח נקיות, אלא על אי-רווח מתמשך, שיצר סיכון ממש לח"י אדם. לטענותו, מדובר באי-רווח אחד הכלול במספר עבירות, שבמסגרתו, נהג הנאשם בצורה "שלוחת רשן ופראית" במהלך מרדף על פני מרחק עצום, כך שמשמעותי דרך נאלצו לסתור מדרכו, לרבות חציית צמתים כאשר מופיע הרמזור אדום, ועליה על המדרכה, תוך שהוא מסכן את חייהם של הסובבים אותו, והכל כשהוא בפסילה.

ב"כ המאשימה הפנה לערק המוגן שעומד בבסיס העבירות שבנה הורשע הנאשם, ערק חי האדם, ועתר לקביעת מתחם עונש ראוי שנע בין 30 ל-60 חודשים מאסר בפועל.

בmeaningו לטענותו של הסגנור כי יש להתחשב בטענת הגנה מן הצדקה במקורה דן, בשל העובדה שכותב האישום הוגש בבית המשפט המחויז, אשר לכוארו היה ניתן להגישו בבית המשפט השלום בגין עבירות קלות יותר, טען ב"כ המאשימה כי אנו בגדרו של הסדר טיעון, שבמסגרתו בחר הנאשם להזות בכתוב האישום המתוקן, ולכך אין לטענה זו מקום.

לעוני מייקומו של הנאשם בטור המתחכם, סבר התובע כי יש להתחשב בהודיותו של הנאשם ונטילת האחריות על ידו, כמו גם התחלים שעבר והעובדה לשינה מדרךו ושיתף פעולה עם שירות המבחן, אך טען שהתחשבות זו צריכה להיעשות בטור המתחכם ולא בחירגה ממנו. כן טען כי לאור נסיבות המקירה, הסיכון שנוצר, שיקול ההרתעה, העבר התעבורתי העומד לחובתו של הנאשם והמאסר בר הפעלה, יש ליתן להזודה ולשייקום משקל נמוך. על כן, טען, יש לקבוע את עונשו של הנאשם במחצית העילונה של המתחכם, ולפיכך עתר להטיל עליו עונש של 4 שנות מאסר, פסילה בפועל,

פסילה על תנאי, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי כספי, וכן להפעל את עונש המאסר המותנה של ששת החודשים שהוטל במסגרת התקיק הקודם, במצטבר לעונש המאסר שיטול.

ב"כ המאשימה הפנה למספר פסקי דין, וכן התייחס לפסקי דין שונים שאליהם הפנה הסגנור, ולרלוונטיים שביניהם ATIICHIS בפרק הדיון וההכרעה.

טייעוני ההגנה

8. ב"כ הנאם הסכים לטענות התביעה בדבר חומרת העבירות שבahn הורשע הנאם והסיכון שייצר במעשו, אך ביקש לחלק על רכיבים אחרים בטיעונו של ב"כ המאשימה. לטענתו, לעומת זאת לנאם טענת הגנה מן הצדקה, וזאת לאור תיקון שיצא להנחה מס' 2.17 להנחות פרקליט המדינה, שהתקבל לאחר שהוגש כתוב האישום, ממנו נלמד כי ניתן היה להעמיד את הנאם לדין בגין עבירות קלות יותר בבית משפט השלום. על אף שהנחה זו אינה חלה בצורה רטרואקטיבית והנאם בחר להודות בעבודות כתוב האישום המתוקן, לאור מקרים דומים בהם יוחסם לעבירות קלות יותר ונגדתו עונשים נמנעים יחסית, ביקש הסגנור ליתן לכך משקל בעת גזרת הדיון. לשם המחתת טענתו, הגיע כתבי אישום ופסקין דין במרקירים שבהם הועמד לנאם לדין בעבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק (גהגה רשלנית ברכבת תוך סיכון חי אדם), חרף נהייה שכלה נסעה במהירות גבוהה, תוך התעלמות מקרים של שוטרים לעצור, תוך עלייה על אי תנועה או נסעה בנגדו לכיוון התנועה, תוך סיכון הולכי רגל, נסעה בשוליים וכיוצא באלה.

הסגנור טען כי יש לגוזר את מתחם הענישה מאמירות עדכניות של בית המשפט ועשרות פסקי דין בנושא, חלף מס' פסקי דין בודדים שאותם הציגה המדינה. לטענתו, מתחם העונש הראי במרקירה דין רחב מאוד, וזאת בשל ההבנה בדבר המשפט שכאשר עבירה זו נverbת, ולא מתרחש נזק ממשי, ניתן ליחס עבירות שונות. לאור האמור, עתירה ההגנה לקביעת מתחם שנע בין מס' חודשי מאסר, שניתן להטיל בדרך של עבודות שירות, ועד מס' גבוה מאוד של חודשי מאסר בפועל.

באשר למקום העונש בתוך המתחם, טען ב"כ הנאם שיש לסתות לקולה מהמתחם וזאת בהתאם לסעיף 40 לחוק, שמאפשר חריגה מטעני שיקום. ב"כ הנאם הפנה למסקורי שירות המבחן בעניינו של הנאם ולדברי עדי האופי, וטען שהנאם ערך שינוי משמעותי בחיו, בין היתר לאור חששו מענישה משמעותית. הוא החל ללמידה במסלול למנהל עסקים בקריירה האקדמית אוננו, היה בפיקוח מעצר מטעם שירות המבחן במשך חודשים רבים, וכן החל לחלווטין לשימוש במסים ומסר בדיקות שתן שהודיע על נקיונו. הנאם הוכיח על פני תקופה ארוכה יחסית שהוא מסוגל להתמיד בלימודים אקדמיים, קיבל ציונים גבוהים, לעבד באופן סדרי ולהיות אזרח נורטובי ומוסיע. שירות המבחן סבר כי אף עבודות שירות יקטעו את הלימודים של הנאם, אך הסגנור הכיר בכך שעונש שאינו כולל מאסר לא יכול לבוא בחשבון, וכך אין אם יוטל מאסר בעבודות שירות, יוכל הנאם בכל זאת ללמידה כמה קורסים, וזאת בגין עונש מאסר ארוך, שיחזר אותו כמה שנים לאחר.

ב"כ הנאם טען, כאמור, שיש לסתות לקולה ממתחם הענישה, ועתיר להטיל על הנאם מאסר בן 9 חודשים, לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

דבר הנאם

עמוד 5

9. הנאשם מסר שהוא מודה בעבירות. לטענתו, נאלץ לעבוד כדי לסייע בכלכלה ביתו, ולנסוע לשם כך, וזה הרקע למעשים שביצע. הנאשם טען שבתחילת ברוח מהמשטרה כי לא ידע שמדובר במשטרה, ולאחר מכן המשיך לבrhoch, ולפי קצינת המבחן, הדבר נבע מהפחד שהשתלט עליו. הנאשם תיאר את עברו כתלמיד מצטיין בבית הספר, את רצונו להמשיך ולהצליח בלימודיו האקדמיים, ואת שאיפותיו לעתיד הרחוק, אך הדגיש כי "בסוף דבר, קיבל את החלטת בית המשפט ואני מתנצל".

דין והכרעה

10. אירוע אחד או מספר אירועים?

במקרה שלפנינו, הסכימו הצדדים כי במקרים סעיף 40ג(א) לחוק, מדובר באירוע אחד, ה**הכל מספר עבירות**, ובהתאם יקבע מתחם עונש אחד, המתחשב בריבוי העבירות.

11. **הערכדים המוגנים** שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם הם שמירה על שלום הציבור וביטחוןנו, שלמות הגוף של העושים שימוש בנתיי התחבורה, וכן שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי.

בעניין נהיגה פרועה בעת מרדפים אחר נהגים שלא נשמעים להוראותיהם של השוטרים ומסכנים את הציבור וביטחוןנו, קבע כבוד השופט סולברג בע"פ 4277/14 **אלזבידי נ' מדינת ישראל** [28.5.15], פסקה 51, כדלקמן:

"טופעת המרדפים עולה כדי 'מקת מדינה' של ממש. על הענישה בכוגן דא להיות מכובדה ומרתיעה, לבל !שנו אירועים מעין אלו (ראו, למשל: ע"פ 7798/08 **מדינת ישראל נ' שביקוב** (22.1.2009); ע"פ 6757/11 **סעדין נ' מדינת ישראל** (16.10.2012))."

עוד ראו דבריו בע"פ 9746/16 **חזאן נ' מדינת ישראל** [6.4.17], פסקה 11:

"כל רכב אפשר שייהי כלי מחזיק ברכה, אך אפשר שייהי גם 'כלי נשקי', הכל לפי המשמש; נהג בו באחריות ובשיקול דעת - נעשה לו 'שם חיים', לא עשה כן - נעשה לו (ולאחרים) 'שם מוות'."

בעניין החומרה המתלווה הנהיגה בזמן פסילה, קבע בית המשפט העליון כי מדובר בעבירה חמורה, המלמדת על זלזול והיעדר מORA מפני החוק:

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בהנהגה בזמן פסילה. בבחירה מעשה זהה מסכן הנהג, שכבר הוכח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נור לרגלי, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצדוק של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצוינו הטוב (רע"פ 410/04 **מזרחי נ' מדינת ישראל**, לא פורסם, מיום 7.3.04; רע"פ 7019/04 **אופיר נ' מדינת ישראל**, לא פורסם, מיום 12.8.04; רע"פ 9399/04 **קרקי נ' מדינת ישראל**, לא פורסם, מיום 30.1.05; רע"פ 3878/05 **בנגוזי נ' מדינת ישראל**, לא פורסם, מיום 26.5.05; רע"פ 7523/06 **מוاسي נ' מדינת ישראל**, לא פורסם, מיום 25.9.06)."

(רע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' אבו-לבן** [8.5.07], פסקה 5 לפסק דין של כבוד השופט לוי).

12. **מידת הפגיעה** בערכדים הללו היא בינונית. מספר פעמים אילץ הנאשם נהגים לסתות מנתיב נסייתם כדי להימנע עמוד 6

מפגיעהו, תוך שהוא עבר כמה צמתים, כאשר מופע האור אדום, וגב ביצוע עבירות תנוועה נוספת. המרדף אחר הנאשם נמשך למשך כ-24 ק"מ, והוא אף הוסיף וברח רגלית, עד שנתפס. מעשיו של הנאשם מלמדים על העדר מORA מהחוק ומאלו האמונים על אכיפתו, וכן על זילות ואדיות כלפי חי אדם. כאמור, אף כאשר ראה הנאשם שנהגים נאלצים לסתות מנתיב נסיעתם מחשש פן יפגעו, לא חדל מהתנהגוותו המסוכנת והמשיר לעبور על חוקי התנוועה ולסקן נהגים נוספים.

13. באשר **לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**: הנאשם נהג בעת שהיה פסול לנוהga, בעת שתלויו ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה, תוך שהוא נמלט משוטרים ומסכן את משתמשי הדרכ. הנאשם נסע כברת דרך שהמשטרה בעקבותיו, עבר כמה צמתים כאשר מופע הרמזור היה אדום, חצה קו הפרדה רצוף וכן עקף מכוניות, תוך שעלה עם שני גלגלים על המדרכה, וגורם לנוהגים לסתות מנתיב נסיעתם כדי להימנע מפגיעה. יתרה מכך, אף לאחר שנעצר הנאשם, ירד מרכבו וחחל לבורות. יצוין שתוך כדי המרדף נפגע השוטר שירגאוקר, נחבל בידו ונזקק לטיפול רפואי. התעלמותו הגסה של הנאשם מקריאותיהם והתראותיהם של השוטרים שדליךו אחורי, כמו גם מנוסתו הרגלית לאחר שעצר את המרצדס, מצביעה שאין מORA החוק עליו, ושהתנהגוותו פורצת גבולות אף במחיר פגעה בנפש של משתמשי דרך רנדומליים.

התנהלותו של הנאשם חסרת גבולות ומעצורים, וגולם בה **פוטנציאל עצום לנזק**, לפגעה ברכוש ובנפש, ורק עד המזל ועירנותם של משתמשי הדרכ מנעה פגעה. עודactly, כי העובדה שנטל רכב השיר לאחיו, בזמן שהוא פסול מנהגה, מעידה שככל הפחות לחلك מהعبירות שביצע קודם **תקנון מוקדם**. באשר לעבירות שביצע הנאשם לאחר שהשוטרים ביקשו שיעזר לראשונה, הוא לא חדל באופן מיידי, אלא רק לאחר נסיעתו של 24 ק"מ.

14. מדיניות הענישה הנוגנת

פסק הדין יבואו לפי סדר כרונולוגי של מתן פסק הדין, מהחדש לשין:

א. בע"פ 779/19 **אבו מדיעם נ' מדינת ישראל** [22.7.19], שאליו הפנה ב"כ הנאשם, נידון ערעורו של מי שהורשע לאחר שמיית ראיות, בעבירות של סיכון חי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונהיaga בזמן פסילה, ונגזרו עליו 20 חודשי מאסר בפועל וענישה נלוות. ארזה עצר שוטרים וסימן להם כי רכב מסוים פגע ברכבו וניסה להימלט. השוטרים נסעו אחר הרכב, שבו נהג המערער, והורו לו לעצור, אך המערער ניסה להימלט מהמקום בסנייה מהירה, תוך שהשוטרים דולקים אחורי. הוא ביצע פניות פרסה פתאומיות ונסע נגד כיוון התנוועה, באופן שאילץ שוטרים ומשתמשי דרך לסתות לצד הכביש. בשלב מסוים האיז המערער לכיוון נידית משטרה, פגע בה מאחור והמשיר בנסיעתו, תוך שדוחף אותה, ולבסוף נמלט מהמקום. הערעור על גזר הדין נדחה, בגיןוק כי אינו חריג באופן קיצוני מהענישה המקובלת. בית המשפט העליון קבע שהענישה הנוגנת ביחס לעבירות דומות כוללת עונש של 3 שנות מאסר בפועל יותר, ויצוין כי ההקללה שניתנה לumarur, ניתנה על רקע נסיבות האישיות והשלכות מצבו הנפשי על יכולתו להבין את הפסול שבמעשיו.

ב. בע"פ 893/18 **דניסוק נ' מדינת ישראל** [2.5.19], שאליו הפנה ב"כ הנאשם, נידון ערעורו של מי שהורשע על פי הודהתו, לאחר שנשמעו חלק מראיות הצדדים, במסגרת "הסדר טוח", שבו הוסכם שהמאשימה תעזור לעונש מאסר בן 12 חודשים. לפי גזר הדין שניתן בבית משפט קמא, ת"פ

13-04-23230 **מדינת ישראל נ' דניסיוק** [25.12.17], המערער הורשע בעבירות של סיכון חי' אנשים בנתיב תחבורה, חבלו בمزיד ברכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה בנסיבות מופרצת, נהיגה ללא רישון נהגה וUBEIRUT TABURAH NOSFOOT. המתחם שנקבע נוע בין 8 חודשים מאסר בפועל ל-36 חודשים מאסר בפועל, ונגזרו עליו 8 חודשים מאסר בפועל, פסילה מלקלבל ומלהחזיק רישון נהגה במשך 30 חודשים ועונשים מותנים. המערער נהג באופניו כבד, שרישוי פג והוא לא היה מבוטח, כשהוא מרכיב מאחור את חברו, כשהברשותו רישון לאופניו של 250 סמ"ק בלבד. שוטרים סימנו למערער לעצור לשם בדיקת רישיונות, אך הוא הגביר את מהירותו, והשוטרים החלו במרדף, כאשר בשלב מסוים סובב המערער את האופניו כך שהוא קרוב לפגיעה בשוטר. המערער נסע בנסיבות גבוהה, ביצע פניה פרסה כשהוא עובר קרו הפרדה רצוף, עבר בצומת ברמזור אדום, עקף כל רכב וסikan את הנוסעים בהם ואת השוטרים שרדפו אחריו כשהם רכובים על אופניים. בהמשך, חצה המערער קו הפרדה רצוף, בנסיבות גבוהה, לכיוון שוטר, ולאחר מכן ניסה לסתות לכיוון אופנאי שוטרים, ופגע באחד מהם. בתום מרדף ממושך הצליחו השוטרים לעצור את המערער, וזאת רק לאחר ששוטר שלף לעברו אקדח. בית המשפט המחויזי קבע לתקופה הארוכה, שלוש וחצי שנים, בה שהה המערער בתנאים מגבלים, מעצר בפיקוח אלקטרוני ולאחר מכן מעצר בית ללא חלונות אוורור, משקל משמעותי בקביעת עונשו. בית המשפט העליון, בהחלטתו מיום 1.4.19, קבע כי במצב הדברים הרגיל היה מקום להטיל עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית, אלא שבנסיבות המיוחדות שנוצרו לאור התקופה, ובהתאם כי תלפו 6 שנים מאז עבר המערער את העבירות, מצא בית המשפט העליון לאמץ את המלצת שירות המבחן, לאפשר למערער להתמיד בהליך שיקומי, ולגוזר עליו 7 חודשים מאסר בדרך של עבודה שירות.

ג. בע"פ 5626/14 **לנקין נ' מדינת ישראל** [2.8.15], שאליו הפנה ב"כ המאשימה, נידון ערעורו של מי שהורשע לאחר שמיית הוכחות, בעבירות של סיכון חי' אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, נהיגה בזמן פסילה ונגזה ללא רישון נהגה תקף, ונגזרו עליו 50 חודשים מאסר בפועל, פסילה מלקלבל ולהחזיק רישון נהגה במשך 4 שנים ועונשים מותנים. המערער נהג ברכב כשהיא בפסילה, מביל' שהיה בידו רישון בר תוקף, נגד כיוון התנועה, בעיר אשדוד. שוטרים שיטרו במקום קראו לו לעצור, אך המערער פתח בנסעה מהירה ופרואה ברחובות העיר. בנסיעתו, עקף המערער כל רכב בצורה מסוכנת מימין ומשמאלו ואילץ אותם לסתות מנתיב נסיעתם, גرم להולכי רגל ל佐וד הצידה, נכנס לצומת מבלי לתת זכות קדימה, חצה צמתים כאשר מופע הרמזור היה אדום, נסע על שטח הפרדה, ועוד. המערער נמלט מנידות משטרה שחסמו את נתיב נסיעתו וכן מלאה שדלקו אחריו, ונעצר לבסוף כאשר התגשה נידית משטרה ברכבו, עת ביצע פניה פרסה לצורך התמחקות ממנו. המערער נמלט מהרכב ונৎפס לאחר מרדף רגלי. בית המשפט העליון דחה את העعروו, עמד על החומרה הטעונה בעבירות מסווג זה, וקבע שצדק בית משפט קמא משהלית להטיל עונש מאסר משמעותי. בית המשפט העליון קבע כי מתחם העונש שנקבע בבית משפט קמא, שנע בין 30 ל-60 חודשים מאסר בפועל, תואם פסיקות קודמות והוא סביר ומידתי. עוד נקבע כי עת גזר את עונשו בתחום השלישי של השלישי של המתחם, נתן בית המשפט משקל מספק לנסיבותו האשיות של המערער, שניהל חיים נורמטיביים לאחר העבירות, עמד בתנאים המגבילים וזהו עונש המאסר בפועל הראשון שהושת עליו. יש לציין שבמקרה הנ"ל למעערר היה עבר פלילי והוא לא נטל אחריות על מעשי. נוסף על כן, המקירה כלל גם נסעה לעבר הולכי רגל, פניה שגרמה להتانשותה של נידת ברכבו ופעולות נסיפות המסכנות את משתמשי הדרך, והכל בהבנה מעוניינו, כאשר יש לציין שבעניינו נחבל שוטר.

ד. בע"פ 2499/14 **אלנבררי נ' מדינת ישראל** [5.11.14] [ענין אלנבררי], שאליו הפנה ב"כ המאשימה,

nidon uruor medina bennino shel mi shorush ul pi hodaato, b"hsder tooch" (shvo utraha maaishma lmaasr ben 24 chodshim), beubirot shel sicun chay adam bennativ tchavorah v'hprava leshotor b'mili'i tefkido, v'ngzro uli 20 chodshi maser u'onshim motnim. ha'urur negg b'mahirot nisutu shel ha'urur horah lo leutzor, v'btogova ha'gavir shehalla lnosou achri. shoter acher, shkalt at mahirot nisutu shel ha'urur horah lo leutzor, v'btogova ha'gavir ha'urur at mahirotu. shoterim b'shati ha'niyot dalko acher ha'urur c'shem mafuilim zoper umorim lo b'amatzot ha'retz ha'craza leutzor. ha'urur mishir lnosou b'mahirot v'bferavot, ukuf kali r'eb b'zora m'socnet, nisheh leukuf shni kali r'eb ul ydi meuber binahim, osatah le'uber nativ k'rk sh'rb' nosof v'nidat na'elzo lebelom toru k'di stya'ha manativ nisutim. b'it ha'mashp't ha'ulion dchah at ha'urur binimok ci ha'onsh shnagzor m'zui b'tchait matchm ha'unisha, v'zeyn at u"p 2410/04 מדינת ישראל נ' אבולקיען [ענין 11.11.04] [ענין אבולקיען], shem n'kbu r'f shel 4 shnot maser le'ubirot al, asher o'sher af la'achar tikkoun 113 la'chok (l'mesh, b'u"p 3641/14 מדינת ישראל נ' חסונה [2.7.14] [ענין חסונה], u"p 285/13 מוסטפא נ' מדינת ישראל [28.10.13] u"p 5981/15 מדינת ישראל נ' סלוצקי [5.7.16]). b'it ha'mashp't ha'ulion k'bu ci ul af m'amzi ha'sikom ha'nikrim shel ha'urur, "asher domha ci nosaim pri shel m'mash", ha'cfa'ha v'ha'stamkot shehaturoro acher, la'achar sh'bit ha'mashp't k'ma b'iksh benninno choot da'at ha'mmona ul ubodot ha'shirot, la'machibim chriga caha m'smuotit matchm ha'onsh m'tu'mi shikom.

ה. **בענין חסונה [2.7.14]**, shalio p'na b'c ha'aaishma, nidon uruor medina bennino shel mi shorush ul pi hodaato, beubirot shel sicun chay adam bennativ tchavorah, chbala b'mizd, hprava leshotor b'mili'i tefkido v'nigga b'zman pesilah, v'ngzro uli 15 chodshi maser, u'onshim motnim v'kens. shoterim sh'rb' s'ior b'nidat m'strah ha'bchino b'mishiv, shnag b'rachovot ha'ir n'zrat c'shaoa psol m'lachzik b'reishion nigga. ha'soterim n'seu acheri v'kraeo lo leutzor, ar ho la n'smu h'oravotihim, ha'ayz at mahirotu, chaza zo'mat casher m'puf ha'rmazor ha'adom, siman l'shotrim sh'bc'onuto leutzor, v'olam, la'achar sha'at - ha'ayz, h'sit at ha'gava, f'gu b'nidat b'utzma'ra r'ba v'gerim n'zak l'chakha ha'kdmi. ha'mishiv ha'mashp't ha'ulion k'bu b'ndragot, ulha ul m'dragot, n'su b'ngod l'k'yon ha'tnu'ah, ukuf kali r'eb b'zora m'socnet, grom la'achrim l'stotot manativ nisutim, sicun b'nisutu kali r'eb v'holci r'gal, af la'nezer la'achar sh'oter irha ba'oir v'lcion galgi'r'eb. ha'mishiv n'ch'sm lab'sof b'socet ab'ilim, v'beut sh'iksh sh'oter leutzor ato, ha'tnagd v'nigga li'imalt, ork la'achar ma'ak v'simosh bgz pl'pel nazak v'nezer. b'it ha'mashp't ha'ulion k'bil at ha'urur ul k'olot ha'onsh, k'bu shehannahot ha'mishiv mu'ida ul zl'zul bo'tha b'chok v'bershiyot ha'acipa, v'zeyn at r'f ha'unisha b'unnin **אבולקיען**. b'it ha'mashp't ha'ulion k'bu ci la'or n'sibotio ha'chmorot shel ha'mkraha v'v'hint ha'unisha ha'novag, sh'lu'ha midat matchm ha'unisha **בין 22 - 48 chodshi maser b'p'ul**. ba'ashr le'onsho shel ha'mishiv batru' ha'mtachm, umd b'it ha'mashp't ha'ulion ul ubro ha'felili v'ha'tuborati, v'ha'rechto ha'shililit shel sh'rot ha'mbazon, ar la'or hodaato shel ha'mishiv, ha'uvda sh'zo'ma masro' ha'raszon, n'sibotio ha'mashp'chotiot v'ha'uvda sh'uraca' ha'urur ainna n'ogat l'mazot at ha'din um nidonim, **גר' uli 25 chodshi maser b'p'ul**.

ו. b'u"p 8421/12 **בן חיים נ' מדינת ישראל [29.9.13]**, shalio p'na b'c ha'anash, nidon uruoro al mishorush la'achar sh'miyut ra'ot, beubirot shel sicun chay adam bennativ tchavorah, nigga la'rishon nigga v'hprava leshotor b'mili'i tefkido, v'ngzro uli 16 chodshi maser, maser ul tanai v'kens. ha'urur negg b'r'eb, af shla ha'ya morasha lac'r, v'sni' ch'ro'nu um. ha'urur b'itzu panit pr'sha casher adom h'puf ha'rmazor, la'zit h'oravotihin shel sh'rotot ha'bchino bo v'bi'ksho m'mano sh'ic'zor, v'uber ubirot tanu'ah r'batot, la'robot chz'it

צמתים ברמזור אדום ונסיעה בכיוון הנגדי לכיוון התנועה. לבסוף עצר המערער את הרכב וניסה להימלט רגלית יחד עם חבירו. בית המשפט העליון דחה את הערעור בגיןוק כי בית המשפט המחויז איזן כראוי את השיקולים השונים. בית המשפט העליון ציין את הרף שנקבע בעניין **אבולקיעאן**, 4 שנות מאסר לעבירות אלה, ואת עברו התעבורי והפלילי הכבד של הנאשם, וקבע כי הקלה המשמעותית שניתנה לערער היא על רקע **שייה ההליכים המשמעותי**.

ז. בע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' חמדי** [4.8.13], שאליו הפנה ב"כ הנאשם, נידון ערעור המדינה בעניינו של **משהו רושע על פי הودאתו**, בעבירות של **סיכון חי אדם בנתיב תחבורה ונסעה שלא כדין** של שוהים בלבד חוקיים, ונגזרו עליו 13 **חודשי מאסר** ועונשים מותניים. המשיב הסיע 25 שוהים בלבד חוקיים, ברכב שניינט להסיע בו כדין עד 12 נסעים בלבד. המשיב הטעלם מקרים נידת שנסעה אחריו, המשיך בנסעה במהירות גבוהה מן המותר, עבר עבירות תנואה שונות, ניסה לפגוע בניידת מספר פעמים עד שאילץ שוטר לדרת לשול הכביש, ולאחר נסעה של כמחצית הקילומטר, עצר למראה אקח ששלף שוטר. בית המשפט העליון קיבל את הערעור על קולת העונש וקבע כי **המתחש, באשר לעבירות סיכון חי אדם בנתיב תחבורה, בנסיבות הספציפיות של המקלה, בע בין 15 ל-30 חודשים**. כן החמיר במתחש שנגע לעבירות הסעה שלא כדין, ולצד זאת ציין את גילו הצעיר של המשיב, עברו הנקי והתסקרים החיוביים. לאור הכלל **שערכם הערעור איננה מצאה את הדין**, החמיר את עונשו של המשיב כר שיעמוד על **20 חודשים**. ניתן לגזר גזרה לענייננו רק בנוגע לעבירות הסיכון (מאחר שהקביעות לגבי הסעת השב"ח נאמרו במבחן). בענייננו, נסיבות המקלה חמורות יותר - הנאשם היה פסול מנהיגה, המרדף היה ארוך יותר בצורה ממשמעותית, 24 קילומטר לעומת כמחצית הקילומטר, כלל הימלטות רגלית, וכן הנאשם עבר כמה פעמים צומתים כאשר מופיע ברמזור היה אדום וחצה קו הפרדה רצוף, תוך שהוא מאלץ רכבים לסתות מנתיבם, אך לא ניסה להתגש בኒידת.

שני הצדדים הפנו לפסקי דין נוספים, שאליהם לא מצאתי לנכון להתייחס, בשל כך שככלו נסיבות ייחודיות שאינן מתקיימות במקרה דין (נהיגה בשירות, ביצוע העבירות תוך הסעת נסעים ברכב ציבורי, נסיבות חיים ייחודיים) או שלא כללו נסיבות חשובות שהתקיימו במקרה דין (כגון נהיגה בפסילה).

15. נוסף על פסקי דין שאליהם הפנו הצדדים, אני מוצאת להפנות למספר פסקי דין נוספים:

א. בע"פ 4763/17 **ותד נ' מדינת ישראל** [29.1.18], נידון ערעורו של **מי שהורשע על פי הודאתו**, בעבירות של **סיכון חי אדם במידה בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר בימי תפkidנו ונסעה בכיוון הפהוב**, ונגזרו עליו 20 **חודשי מאסר בפועל**. הנאשם נהג ברכב ב涅יגוד לכיוון התנועה, המשיך בנסעה אף כאשר מתנדב ביחידת התנועה הארץית סימן לו לעצור, וכך המשיך כאשר מתנדבי היחידה החלו לנסוע אחריו בניידת וקראו לו לעצור. המערער נסע במהלך גבואה, סטה עם רכבו לכיוון רכב משטרתי שהצתרף למרדף וניסה לחסום את נתיב נסיעתו, כר שהרכב נאלץ לנסוע לאחר. הוא חזה מספר צמתים כאשר מופיע הרמזור היה אדום, עבר בין נתיבי תנועה ואילץ נהגים לסתות מנתיב נסיעתם. לאחר כ-20 דקות התגש רכבו של המערער בתולית עפר והוא ברוח רגלית מהמקום. בית המשפט המחויז ציין לקולה את גילו הצעיר של המערער בעת ביצוע המעשים, 19 שנה, את נסיבותיו המורכבות ואת ההתרומות החיובית של שירות המבחן, וגורר את עונשו בתחיית **המתחש, שאותו קבע כנע בין 20 ל-40 חודשים מאסר**. בית המשפט העליון דחה את הערעור בגיןוק כי על אף גילו הצעיר של המערער, היעדר הרשות קודמות, העובדה

שהחל היליכי שיקום וכן נסיבותיו האישיות הקשות - העונש מתון בצורה ברורה. אומנם גם שם, כבעניינו, היה כאמור היליך שיקום, אך שלא כבעניינו, לנאשם שם לא היה עבר תעבורתי כבד והוא עבר את העבירות כשהיה על סף קטינות. מצד שני, הנאשם שם נסע עם רכבו לעבר נידת משטרתך שזו נאלצה לנוסע לאחר מכן להימנע מפגיעה.

ב. בע"פ 8547/15 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** [16.5.6.16], נידון ערעורה של המדינה וכן ערעורו של מי שהורשע על פי הודהתו, בעבירות של סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וניגנה ללא רישיון נהיגה, ללא רכב תקף ולא תעודת ביטוח, ונגזרו עליו 24 חודשים מאסר בפועל. במהלך נסיעתו של המשיב הורו לו שוטרים לעצור לשם עירicht בדיקה שיגורתית. המשיב לא נענה לקריאות השוטרים, האיז את מהירות נסיעתו והפתח מרדף שבמהלכו עבר עבירות תנועה רבה - נסעה נגד כוון התנועה, ח齊ת צמתים כאשר מופיע האור ברמזור אדום, פניה פרסה בניגוד לחוקי התנועה ונסעה בשולי הכביש, והכל מבלי שהוציא מעולם רישיון נהיגה. בית המשפט העליון דחה את ערעור המדינה וערעור המשיב, וקבע כי העונש שהוטל, אשר מגלה התחשבות בנסיבות לקולה, ביןין תסוקיר שירות המבחן ונסיבותיו האישיות, אינו סוטה מהפסיקה המקובלת ואף מצוי בקצת התחתון בתחום הענישה. בעניינו נסיבות דומות, למעט העובדה שנחבל שוטר ושהנאשם ברוח רגלית לאחר רכבו נעצר.

ג. **בעניין אבולקיעאן** [11.11.04] נידון ערעור המדינה בעניינו של מי שהורשע על פי הודהתו, בעבירה של סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת, ונגזרו עליו 24 חודשים מאסר, פסילה מלאהציק רישיון למשך 3 שנים, עונשים מותניים ופייצוי לשוטרים. המשיב לא צית להוראות שוטרים לעצור את הרכב שבו נהג, ובעקבות כך הפתח מרדף, שבמהלכו נמלט תוך כדי נהיגה מסוכנת, עצר כאשר תנאי הדרך חיבבו אותו, וכאשר זינקן לעברו שני שוטרים - החל בנסעה, כשהוא גורר אותם עמו. אחד השוטרים נחבל בכך רגלו. בית המשפט העליון קיבל את הערעור על קולות העונש, עמד על התופעה החמורה של נהיגה בפראות בעת הימלטות מכוחות משטרת, ולאחר שציין שבית המשפט שלערעור איןנו נהוג למצות את הדיון, גזר על המשיב 4 שנות מאסר ו-6 שנות פסילה. בית המשפט העליון ציין שהוא מצפה כי "רמת הענישה אותה אנו מכתיימים תישם בפועל על ידי ערכאות קמא". בשונה מעניינו, גרר המשיב במרקחה דלעיל שוטרים לאחר שאלן זינקן על רכבו, אך ציין שלא מוצאה עמו הדיון, וכן בעניינו נהג הנאשם כשהוא פסולמנה נהגה ואילץ משתמשי דרך לסור מדרכם. על אף שפסק הדין הנ"ל ניתן לפני תיקון 113, עקרונותיו שרים וכיימים גם יום, כולה מפסיק הדיון המפורטים לעיל.

ד. בת"פ (מחוזי מרכז) 18-09-8237 **מדינת ישראל נ' אקונה** [24.9.19], נידון נאשם, שהורשע על פי הודהתו, בעבירות של סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת, נהיגה בנסיבות נזק לרכוש, או ציתות לאור אדום ברמזור נהיגה ללא רישיון נהיגה, ללא רכב תקף ולא תעודת ביטוח תקפה, ונגזרו עליו 46 חודשים מאסר בפועל, 30 חודשים מלאהציק רישיון נהיגה, חילוט רכבו ועונשים מותניים. הנאשם מעולם לא הוציא רישיון נהיגה, ואף נפסל בעברו מלנהוג. הנאשם נהג ברכב בעיר לוד בשעת לילה, ובמושב האחורי ישב נסען. שוטר שהתקרב בניידת משטרת לנאשם כרע לו לעצור, אך הנאשם המשיך בנסעה, חצה צומת תוך מעבר ברמזור אדום, ניסה לפגוע ברכבו, עקף נידת מימיון בנסעה מהירה, ואף לאחר שהחלו לדלוק אחורי נידות נוספת נספנות, התעלם מהכריזות והמשיך נהיגה בנסיבות גבוהה מאוד. כשהגיע הנאשם למיחסם משטרתי, ירד לשול הימני והמשיך בנסעה מהירה. בהמשך נתקל הנאשם במיחסם נספף שחסם את דרכו. הנאשם בלם, כך שנידת אחרת התנגשה בו, ומיד לאחר מכן המשיך

בנסיבות פורעה. הנאשם הגיע למחסום נסף, ואף לאחר שנגרם לריבו תקר בעקבות דוקרנים שהשליך שוטר, המשיך הנושא, ומיד לאחר מכן התנתק חלק מהגלגול האחורי של ריבו ופגע בשמשת ניידת. לאחר שנעצר הנאשם הטענד להוציאו מהרכב. המרדף הטענד לאורך 100 ק"מ, נמשך כשעה, כאשר לעיתים נסע הנאשם ב.nihיות העולה על 150 קמ"ש, ונגרמו כתוצאה מהטהנותו פגיעות פח לנידות. בית המשפט המחויז קבע כי מתחם העונש ההולם במרקחה דין נע בין 30 ל-60 חודשים מאסר בפועל, וגזר את עונשו בחלוקת המרכז של המתחם. בית המשפט המחויז שקל במסגרת שיקוליו את העובדה של הנאשם עבר פלילי מכבד, אף כי בשנים האחרונות נמנע ממעורבות פלילית, וכן את העובדה שעבריו התעבורי איןנו מכבד, אך כולל עבירה של נהיגה ללא רישיון נהגה, שבוצעה שלושה ימים לפני העבירה הנוכחת. עוד ציין בית המשפט המחויז את מצבו הרפואי המורכב של הנאשם, את הודויתו ואת התרומות שירות המבחן, כי הנאשם מצמצם מחומרת העבירה ומשליך את האחריות למצבו. על גזר דין זה לא הוגש ערעור.

16. לנוכח המפורט לעיל, ובהתיחס בהבדלים בין כל אחד מהמרקמים הללו לעניינו, אני סבורה כי יש להעמיד את מתחם העונש ההולם בין 24 ל-54 חודשים מאסר בפועל.

מקום עונשו של הנאשם בתחום המתחם או חירגה ממנו?

17. לקולה שקלתי את השפט העונש על הנאשם. הנאשם בחור צעיר, אשר החל לשקם את חייו, לרבות לימודים אקדמיים, וברוי כי מאסר ארוך יקטע את הרצף הלימודי בצורה משמעותית. נסף על כן, מאסר יגרום לו לשחות במשמעות פרק זמן בחברה שתאכגר את הדרך נורמטיבית, שבה החל לлечת.

לזכות הנאשם אני זוקפת העדר עבר פלילי. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך של הנאשם עבר תעבורתי מכבד ורלוונטי, ועל כן הוא בעל משמעות רבה לעניין גזירת העונש. ראו בעניין זה דבריו של כבוד השופט סולברג בע"פ 8595/17 מדינת ישראל נ' שאור [29.5.18], פסקה 11: "ב"כ של אמג'ד הדגיש את העובדה שאמג'ד נעדר עבר פלילי (עובדה שנמקפה לזכותו בגין הדין של בית המשפט המחויז), אלא שעברו לעניינו-אנו אינו 'נק'י כלל ועיקר; עברו התעborתי - 10 הרשעות קודמות - מכבד. עסוקין בין היתר בעבירה של סיכון חי אדם בمزيد בנתיב תחבורה, ולפיכך לעבירות התעborה שבייצע אמג'ד בעבר 'nodut chisivot raba לעניין גזירת עונשו' (ע"פ 9746/16 חזן נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (6.4.2017))" (ההדגשות הוספה).

עוד אני מיחסת משקל משמעותי להודיה ולנטילת האחריות. הנאשם בחר שלא לנהל משפט וחסר זמן שיפוטי יקר, וצין בדבריו האחרנים כי הוא מבין את הפסול במעשה ומחוייב לשינוי דרכו, ויש לכך ממשמעות הרבה בגזירת דיןנו.

18. לחומרה יש לשקל את עבירות התעborה הרבות בעברו של הנאשם, הכוללות מעשים דומים והמלמדות על צורך מובהק בהרטעתו ובהצבת גבול ברור. במרקחה דין, עונש הפשילה שהוטל עליו והמאסר המותנה שהיא תלוי ועומד נגדו, לא מנעו ממנו לעבור עבירות תנואה חמורות. לאור נסיבות ביצוע המעשים, נדרש עונש אשר יהיה בו גם כדי להרתיע את הרבים. בית המשפט איננו יכול להשלים עם תופעה של נהיגה פורעה, המסתכת בצורה משמעותית את חייהם של משתמשי דרכים והויארת צריכה צורך במרדף משטרתי על פני קילומטרים כדי לתפוס את העבריין.

19. האם יש מקום לחרוג ממתחם העונשה שנקבע? מהתקירים והמסמכים אשר הוגש לעוני, כמו גם בדברי עדי

האופי והנאשם עצמו, עליה שהנאשם החל לשקם את חייו, והוא עולה על דרך הישר. הוא מתמיד בלימודים אקדמיים ומשיג הישגים נאים; מעסיקו, רباحי, מסר שהוא התמיד בעבודתו כשותפים, וניכר שהוא מתאמץ לשנות את דפוסיו. אני ערה להמלצת שיות המבחן בעניינו של הנאשם, אך העונש שעליו המליך אינו מותאים בשום צורה ואופן לענייננו. גם הסנגור עיר לך, ובתבונתו צין שלא יטען לאיומך ההמליצה, כפי שהיא. עם זאת, ההגנה סבורה, כאמור, שיש להטיל על הנאשם עונש החורג ממתחם הענישה, ולהסתפק במאסר שיכול להנשא בעבודות שירות.

לאור ההחלטה הבורורה בנושא המשקל שיש לתת לנسبות האישיות לעומת שיקולים אחרים בעבירות אלה, ומכיון שאין לפני מקרה שיקומי קיצוני וחיריג, אני סבורה שלא ניתן לחרוג ממתחם הענישה. עם זאת, להליך השיקומי המבווך של הנאשם **משמעות רבה** בקביעת עונשו בתוך המתחם, כך שעונשו של הנאשם, חרף עברו התעבורתי הכבד, המהווה דרך כלל שיקול המרחיק את עונשו של הנאשם מתחתי המתחם (סעיף 40(11) לחוק), יקבע מתחתי המתחם.

הגנה מון הצד

20. באשר לטענתו של ב"כ הנאשם, כי יש מקום להתחשב בתיקון להנחתית פרקליטות המדינה, לאחר שהוא מלמד על כך שבעבר מדיניות העמדה לדין לא הייתה אחידה, ובמקרים דומים הועמדו נאשמים לדין בגין סעיפי אישום קלים יותר: אני סבורה שטענה זו אינה להדחות, מכמה טעמים. ראשית, עיון בהנחה 2.17 המתוκנת מלמד שגם כוים, לאחר התיקון, המקרה דין עונה על הקритריונים להעמדה לדין בגין עבירה לפי סעיף 332 לחוק (ר' סעיפים 13-14 להנחה - כניסה לצמתים בגין רמזור אדום [שלוש פעמים], חציית קו הפרדה רצוף, עלייה על מדרסה, אילוץ נהגים אחרים לסתות כדי להמנע מפגיעה, ועוד). שנית, העבודה שקיים מקרים שבהם, חף חומרת הנסיבות, הועמדו נאשמים לדין בסעיפים קלים יותר אינה יכולה, כשלעצמה, ללמוד על אכיפה בררנית, בלי לדעת פרטנים נוספים על אותם מקרים ועל השיקולים מאחוריו העמדתם לדין. שלישיית, משעה שהודה הנאשם בעבודות כתוב האישום המתוקן ובעובדות שייחסו לו, לא ניתן לקבל טענה שלפיה מעשו יכלו, למעשה, לקבל לבוש משפטו אחר וקל יותר.

פסילה מנהיגת וקנס

21. הצדדים לא הרחיבו טענותיהם בעניינים אלו, ואני סבורה שלא קיימים שיקולים מיוחדים שמצדיקים סטייה מהנהוג בפסקה, שפורטה לעיל, בסעיפים 14 ו-15 לגזור הדין. המקרה דין, התקיק הקודם, ובערו התעבורתי הכבד של הנאשם מלמדים על מסוכנותו הרבה ועל הצורך להרחיקו מהאגה.

הפעלת המאסר המותנה

22. סעיפים 55(א) ו-56(א) לחוק מתייחסים להפעלת עונש מאסר מותנה שהוטל בהליך קודם, וההלכות בעניין זה ידועות: על בית המשפט, שהרשיע הנאשם בעבירה נוספת, להורות על הפעלת מאסר מותנה שהוא בר הפעלה, אלא אם לא הטיל עליו מאסר בשל העבירה הנוספת וכן שכונע, מטעמים שיירשמו, שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי. החיריג אינו חול בעניינו, וגם הסנגור, בהגינותו, לא ניסה לטעון אחרת. סעיף 58 לחוק קובע כי הכלל בהפעלת מאסר מותנה הוא שזה יنشأ ממצטר למאסר שמוסטל בגין הרשעה החדשה, זולת אם הורה בית המשפט, מטעמים שיירשמו, על חיפוי חלנית, או מלאה. בית המשפט רשאי לסתות מן הכלל של ברירת המחדל בסעיף 58 לחוק, ולהורות על חיפוין של תקופות המאסר, אם מצא שהאיוזן "בין האינטרס החברתי במיצוי הדין לבין האינטרס האנושי" נוטה לטובה לטובת הליכה לקרות הנאשם (ע"פ 3503/01 **תפאל נ' מדינת ישראל** פ"ד נח(1) (2003), 865, 872).

מפני הנשיא ברק (כתוארו אז), כפי שצוטט על ידי כבוד המשנה לנשיאה (כתוארו אז), השופט רובינשטיין, בע"פ 13/8265 **מלכיאל נ' מדינת ישראל** [10.3.16] [ענין מלכיאל], פסקה נח). עוד נקבע בענין **מלכיאל**: "במסגרת השיקולים על בית המשפט ליתן דעתו לתקיימת ההורעתית של סעיף 58, וכונגזרת מכך, לבחון את טיב העבירה שלפני וזיהתה לעונש הנכבר, באופן אשר יטה את הקפ לנטובת מצוי דינו של הנאשם על פני נקיות מידת חסד עמו ככל שקיים זיקה הדוקה בין העבירה הנוכחיית לעבירה שבגינה נכבר העונש" (וראו דברים דומים בע"פ 2336/2016 **מזראיב נ' מדינת ישראל** [14.12.17], פסקה 32, מפני כבוד השופט מינץ).

למרות הכלל, החלתתי לבוא לקרהת הנאשם במידת-מה נוספת (בנוסף למיקום עונשו בתחום מתחם העבירה, חרף עברו התעבורי), וזאת משיקולי שיקום, ועל מנת לתת לו תמריץ חיובי נוסף להתميد בדרך שבה החל, ולא לשקו ע בחזרה בדרך עבריתנית. لكن אורה על הפעלת המאסר המותנה, בן 6 חודשים, חציו בחופף למאסר שיוטל עליו בגין התקיק דין, וחציו במצטבר.

סיכום

23. על יסוד כל השיקולים שמניתי לעיל, החלתתי להטיל על הנאשם את **העונשים הבאים**:

א. מאסר בן 24 חודשים, בגין תקופת מעצרו (ימים 18.9 עד יום 18.2.12);

ב. הפעלת המאסר המותנה שנגזר על הנאשם בפ"ל 9110-08-16, חציו בחופף וחציו במצטבר;

שם הכל יוטל על הנאשם מאסר בן 27 חודשים מאסר;

ג. מאסר בן 12 חודשים, אך הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור עבירה שבה הורשע;

ד. קנס בסך **5,000 ₪**, או 30 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב-5 תשלוםomin, שווים ורכזופים, החל ביום 1.4.2020 ובכל אחד בחודש, בחודשים שאחריו. אי תשלום שני תשלוםomin יוביל להעמדת כל יתרת הקנס לתשלום מיידי.

ה. פסילה מלקלבל או מלחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 שנים מיום מעצרו;

ו. הפעלת עונש הפסילה מלקלבל או מלחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, שהוטל בתנאי בפ"ל 9110-08-16, כולל במצטבר;

שם הכל יפסל הנאשם מלחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 שנים ו-6 חודשים;

ז. פסילה מלחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שנה, אך הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור עבירה שבה הורשע;

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, י"א שבט תש"ף, 6 פברואר 2020, בנסיבות הצדדים.